

[Einer-Jensen.]

fremme Boligbyggeriet for ikke at komme ud i den Bolignødssituation, vi dengang var ude i.

Der er en Ting, der gør sig gældende i den nuværende Periode, det er, at der er mindre af Materialer til Raadighed.

Det er Opgaven at skaffe de flest mulige Arbejde, og jeg benytter Lejligheden til at henstille til Byggefagene, som der jo herigennem ydes en Haandsrækning med Hensyn til Beskæftigelsen, at man overvejer Spørgsmaalet om en Arbejdsdeling, hvorved de flest mulige kan faa Beskæftigelse.

Udvalget fremsætter en Række Bemærkninger i Betænkningen, vedrørende Rentespørgsmaalet, vedrørende kortfristede Obligationslaan, Støtte til mindre Erhvervslokaler — det sidste er indført i Loven —, Fremme af Parcel- og Rækkehusbebyggelse — her sker en Forøgelse af de Beløb, der er foreslaaet —, og endelig nævnes Spørgsmaalet om Fritagelse for Stempel, Tinglysningsgebyr og andre Afgifter paa Dokumenter. Det er Spørgsmaal, der i den kommende Tid kommer til at spille en Rolle i Forbindelse med Byggeriet. Hele Udvalget forudsætter, at den højtærede Indenrigsminister overvejer de her nævnte Spørgsmaal.

Som det fremgaar af Betænkningen, har den højtærede Indenrigsminister stillet en Række Ændringsforslag. Ændringsforslag Nr. 1 til § 2 forhøjer de Beløb, der ved Lovforslaget yderligere stilles til Raadighed, fra 1 Mill. Kr. til 3 Mill. Kr. til Laan til Parcel- og Rækkehusbebyggelse i København, Frederiksberg og Gentofte og i bymæssige Bebyggelser i Købstæderne og paa Landet, og med 1 Mill. Kr. til samme Byggeri paa Købstædernes Landarealer og i Landkommuner.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 2 ændrer de Beløb, der er fastsat for Haandværkerudgifternes Stigning, fra 1 500 Kr. til 2 000 Kr. og i 5te Linie fra 1 000 Kr. til 1 200 Kr.

Ændringsforslag Nr. 3 til § 3 ændrer Ordene „nærværende Lovs Ikrafttræden“ til: „15. Februar 1940“. Allerede paa et tidligt Tidspunkt har der været Enighed i Udvalget om, at disse Bestemmelser skulde have tilbagevirkende Kraft, for at man kunde sikre sig, at de, der havde projekteret Byggeri og var klar til at gaa i Gang, ikke skulde vente med Igangsættelse af Arbejdet, blot fordi nærværende Lovforslag var endeligt færdigbehandlet.

Ændringsforslag Nr. 4 til samme Paragraf er af redaktionel Art.

Ændringsforslagene Nr. 5 og 6 vedrører Skattefrihedens Ophør. Efter Lovforslaget skal Skattefriheden ophøre efter Forløbet af 10 Aar, dog saaledes, at der gives Mulighed for en Forlængelse. Her foreslaas de 10 Aar ændret til 22 Aar, og som Følge heraf foreslaas der i Ændringsforslag Nr. 6, at Indenrigsministeren bemyndiges til at bestemme, at Skattefriheden kan ophøre efter 12 Aars Forløb, men Betingelsen herfor er, at der gives Tilslutning fra Rigsdagens Finansudvalg, og Forudsætningen er naturligvis, at der med Hensyn til den Leje, der nødvendigvis maa opkræves i saadanne Ejendomme, er sket saadanne Forandringer, at Lejeniveauet er steget i al Almindelighed.

Ændringsforslag Nr. 7 indfører i samme Paragrafs Stk. 2 som noget nyt Skattefritagelse for Stiftelser. Det hænger sammen med, at der i Ændringsforslag Nr. 15 indføres Bestemmelser, hvorefter der ydes Støtte til Opførelse af velgørende Stiftelser o. lign. Endvidere foreslaas der, at alle Bestemmelser vedrørende Henstandsbeløbene udgaar.

Ændringsforslag Nr. 8 er ogsaa redaktionelt.

Ændringsforslag Nr. 9 gaar ud paa, at det i den gældende Lovs § 12 nævnte Højestebeløb for Støtte til Opførelse af Forsamlingshuse forhøjes fra 15 000 Kr. til 20 000 Kr.

Ved Ændringsforslag Nr. 10 foreslaas indsat en ny Paragraf i Lovforslaget, hvorefter i den gældende Lovs § 13, 2den Linie, Ordene „og inden for samme Beløb“ udgaar, og i Stedet for indføres et nyt Punktum, hvorefter det bliver muligt at yde Støtte paa indtil 25 000 Kr. til Opførelse af Husoldningsskoler og Opdragelseshjem o. lign.

Ændringsforslag Nr. 11 tilsigter en Tydeliggørelse af Lovens § 15, Stk. 3.

Formaalet med den i Ændringsforslag Nr. 12 foreslaaede Paragraf er at holde Huslejen paa Lejeniveauet omkring 1. September 1939. Der gives i Paragraffen Indenrigsministeren Bemyndigelse til at tilstaa Rentenedsættelse for Statslaanene paa indtil 1 pCt. eller at bevilge Udsættelse med Laanenes Amortisation, eller om fornødent begge Dele, i indtil 10 Aar.

Naar der er stillet Forslag om Rentenedsættelse her, er det, som jeg allerede har nævnt, fordi hele Udvalget har været enig i, at det, man med denne Lov maatte sigte efter, var at holde Lejeniveauet i de Ejendomme, der blev opført efter denne Lov, paa Niveauet fra omkring 1. September.

Ændringsforslag Nr. 13 giver Mulighed